

Dimineța, seara, din nou o dimineță și apoi iarăși o altă seară... zile... luni... ani... viață. Aceasta este viața noastră în care uităm să ne bucurăm, uităm să fim fericiți, uităm să fim iubitori și mulțumiți. Ne cramponăm cu încăpățănare în ceea ce noi numim necazuri, probleme, îngrijorări, toate acestea sunt mici noduri pe firul vieții noastre, care au menirea de a ne face mai puternici, de a ne modela și șlefui pentru ca să fim mai aproape de ceea ce vrea Dumnezeu de la noi. Dumnezeu ne spune să nu ne îngrijorăm, să nu lăsăm înfrustrările și problemele să ne umbrească inima, să ne încredem cu putere în El și să cautăm ca El să ne fie prietenul

și sprijinul nostru în toate zilele.

Să luăm tot ceea ce ne întunecă fețele și inima, să le predăm în mâinile Domnului, iar apoi să ne încredem cu putere în El, pentru că El va lucra așa cum este cel mai bine pentru noi.

Așadar, pentru zilele care îmi stau în față îmi propun să experimentez cu toată ființa mea încrederea și prietenia cu Domnul.

Haide-ți să ne bucurăm împreună de oamenii din jurul nostru, de iarnă, de vară, de ploaie și soare, de mângâierea vântului, de căldura din inimile noastre, de zâmbetul unui copil, de tot ce Dumnezeu ne oferă și mai ales de mântuirea Lui.

Aura Florea

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252
www.biruinta.ro;

e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Mihaela Chereji**

Anunțuri

Marti - ora 18 - Studiu cu familiile tinere
Miercuri - ora 18 - Repetiție de cor
Joi - ora 18 - Serviciu de închinare
Vineri - ora 18 - Studiu cu familiile
Sâmbătă - ora 17 - Întâlnirea de tineret
Duminică - ora 9.30 - Grupele de rugăciune
- Pregătire pentru botez
Duminică - ora 10 și 17 - Servicii de închinare
După serviciul de dimineață: Sfat frățesc

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XIII, nr. 583 din 29 ianuarie 2012

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Cu Dumnezeu în 2012**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

ASUMAREA VINOVAȚIEI

Din limbajul contemporan începe să dispară pe furiș noțiunea de păcat. Lumea în care trăim respinge cu vehemență orice asociere cu sentimentul de vinovăție, condamnând pe toți cei care ar încerca să sugereze că suntem păcătoși.

Noțiunea de păcat, culpă sau vină personală sunt puse la index și considerate nedemne și nepotrivite cu imaginea omului modern care și-a făcut un pedestal din propria imagine.

Omul este învățat să respingă cu dibăcie acuzațiile de vină personală, numindu-și cu dezinvoltură păcatele: boli, traume, complexe, stres, sindromuri, sau slăbiciuni provocate întotdeauna de mediu, anturaj, profesie sau de persoanele din jurul său. În acest fel se produce un transfer de vinovăție dinspre sine spre alții. Așa se face că indiferent de dezastrul pe care-l producem, întotdeauna vinovați vor fi alții sau altceva și niciodată noi înșine.

Totodată implicația este că dacă nu mai considerăm păcatele păcate, ci mai degrabă boli, atunci Dumnezeu nu mai trebuie să aibă nici un amestec în viețile noastre și nici nu suntem responsabili de ceea ce facem. Din păcate în tot acest timp oamenii devin din ce în ce tot mai „bolnavi”, tot mai lipsiți de soluții eficiente și copleșiți de pseudo metodele pe care încearcă să le aplice cu disperare, iar conștiința refuză cu încăpățănare să se lase adormită semnaland că ceva nu este în ordine.

Vai cât de mult ne-am îndepărtat de voia lui Dumnezeu și de tiparul biblic în care asumarea vinovăției nicidecum nu lezează demnitatea ci dim-

[Continuare pag. 2](#)

potrivă o onorează iar recunoașterea păcatului eliberează conștiința și ne reabilitează în ochii lui Dumnezeu. Problemele personale nu au fost rezolvate niciodată cu adevărat atunci când a existat negare sau inovovățirea altora. Dimpotrivă, oamenii care au avut curajul să își asume vina și să își recunoască păcatul s-au bucurat de eliberare sufletească și de șansa nesperată a unei vieți trăite în lumina, frumusețea și puterea harului lui Dumnezeu.

Oamenii mari și demni nu sunt cei care fug de responsabilitatea asumării vinovăției ci tocmai oamenii capabili să își asume vina. „Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta și fără vină în judecata Ta.” (Psalmi 51:4) striga regele David pe deplin conștient de vinovăția personală și de inutilitatea ascunderii sau negării dar dornic să capete iertarea lui Dumnezeu.

„Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților

noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta!” (Daniel 9:8) recunoștea cu umilință prorocul Daniel, incluzându-se și pe sine în vina poporului din care făcea parte fără să invoce nici un moment scuze care să-l discolpe.

„Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta” (Luca 15:18) a fost gândul și decizia care l-au scos pe fiul risipitor din anturajul porcilor îndreptându-l spre casa în care tatăl îl aștepta cu brațele deschise. Oamenii aceștia au priceput că drumul eliberării, vindecarea lăuntrică, însănătoșirea spiritului, liniștea sufletului, pacea și reabilitarea în ochii lui Dumnezeu încep în clipa în care ne asumăm vinovăția. Când încetăm să ne mai ascundem, când încetăm să ne scuzăm, când nu-i mai învinuim pe alții ci cu sinceritate rostim: „am păcătuit, Doamne, iartă-mă și spală-mă în sângele Domnului Isus”. O astfel de pocăință va aduce iertarea obținută de Cristos la cruce fiind oferită gratuit celor capabili să își asume vina.

Continuare din pag. 1

Cu Dumnezeu în 2012

Ne aflăm la început de an. Un an care a iscat mari tulburări înainte de a începe prin falsă supoziție că lumea se va sfârși conform calendarului maias. Bine că s-a terminat cu valurile acestea și mai bine era dacă omenirea își îndrepta privirea spre Cel care a creat tot Universul, dar încă mai e har. Slavă Lui!

Am avut parte de un 2011 binecuvântat și nu pot decât să mulțumesc cu smernie lui Dumnezeu pentru că m-a ținut în căușul palmelor Lui și mi-e atât de bine acolo.

2012, un an necunoscut îmi stă înaintea. Dorința mea pentru acest an e să

umblu CU DUMNEZEU. Cu El îmi e întotdeauna foarte bine. Am hotărât să fiu mai aproape de El, citind zilnic din Biblie, cu dorința de a o termina de citit în totalitate în acest an. E atât de minunat să umblu cu Dumnezeu.

Vă doresc tuturor să aveți parte de o umblare frumoasă cu Dumnezeu în 2012, fiind mereu binecuvântați de El prin această umblare. Indiferent de ce ne va trimite El în viața noastră, umblarea noastră e sub ochii și călăuzirea Lui, totul vine din mâna Lui, bine sau rău, El știe ce e mai bine pentru noi.

Umblați cu Dumnezeu!

Aurelia Modoc

Tot mai des mă confrunt cu zile aglomerate, pline de probleme care nu își găsesc întotdeauna rezolvarea, zile în care fiecare ar vrea câte ceva de la mine, iar la final de zi, când ajung să fac o retrospectivă a ceea ce s-a întâmplat, constat că alergarea după lucrurile pământești îmi fură de cele mai multe ori bucuria lucrurilor spirituale și bucuria părtășiei cu Dumnezeu.

2012 aș vrea să fie pentru mine anul

Odată ce Dumnezeu a intervenit în istoria umană, răscumpărându-ne din păcat prin Isus Cristos, scurgerea timpului, condiția efemeră a sa, nu mai prezintă imaginea dușmanului nostru de temut și nici a fiarei feroce care înghite nesățioasă fiecare secundă, minut, oră, apropiindu-ne de pedeapsă, ci din contră... timpul ne aduce mai aproape de ziua în care vom sărbători în eternitate cu Dumnezeu. Însă, atenția, efortul și dorința oamenilor se concentrează pe longevitatea vieții, pierzând din vedere esențialitatea, ceea ce contează cu adevărat fiind valoarea ei.

Când reflectăm la propria viață, la umblarea noastră, ar trebui să ne întrebăm mai degrabă cum vom trăi ci nu cât vom trăi. Care sunt modelele, urmele, pașii pe care alegem să îi urmăm în umblarea noastră? Societatea în care trăim promovează și încurajează această răsturnare a valorilor, principiile regăsindu-se tot mai puțin... De multe ori, atenția ne este distrasă de la ținta, scopul suprem pe care îl avem; unde ne sunt ațintiți ochii? Ce fel de modele urmăm? De către cine ne lăsăm influențați? Și cel mai important... umblarea noastră reflectă convingerile noastre, principiile pe care le promovăm? Aplicăm noi oare în totalitate teoria în practică? Faptele sunt cele care au puterea să "vorbească" cu adevărat despre noi. Paradoxal, cuvintele sunt lipsite de grai, de orice fel de muzicalitate și spiritualitate dacă nu sunt însoțite de o umblare în conformitate

dedicării, anul supunerii eului și a dorințelor personale, anul în care Domnul să își găsească plăcerea în faptele mele. Aș vrea ca fiecare final de zi să aducă cu el bucuria și entuziasmul relației personale cu El.

Aș vrea ca la finalul fiecărei zile să pot să îmi plec genunchiul și să Îi mulțumesc Domnului că a mai trecut o zi în care mi-a vorbit și în care am simțit prezența Lui alături de mine.

Julia Brătulescu

cu ceea ce afirmăm. Îndemnul lui Pavel din 1 Corinteni 11:1, concretizează atât de frumos, în cuvinte simple dar cu o semnificație puternică, într-un mod concis și clar: "Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Cristos". Într-adevăr, Creatorul nostru este modelul, exemplul absolut în umblarea noastră. Dacă privim ținta la El, mai mult, aplicăm concret voia Sa în viața noastră, trăind cu principii, valori pe care le găsim în Cuvântul Său, ne este garantată împlinirea. Nu fericirea efemeră, ci cea eternă. Dumnezeu are metodele Sale... astfel încât, de multe ori, El își arată Slava și puterea prin slăbiciunile noastre, împlinirea fiind un proces de modelare, de formare a unui caracter cristic. Umblarea noastră nu ar trebui să fie zdruncinată de anumite situații, la care poate nu găsim înțeles; Îndemnul Său este să ne punem toată încrederea în El, indiferent! Într-adevăr, vorbele sunt ușor de rostit... adevăratul test este în practică; De aceea, în acest an, aș dori ca toate aceste lucruri să le aplic în viața mea, concentrându-mă la modul în care trăiesc, unde privesc, modelul cui urmez. Fără jumătăți de măsură, ci în totalitate să pășesc în urma Domnului Isus, fiind atentă la valoarea vieții mele - CUM trăiesc, lăsându-L să mă modeleze, să mă cizeleze... ca umblarea mea să fie de necontestat una care se regăsește în modelul lui Cristos. Tu pe urmele cui pășești?...

Rut Chereji